

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

N Ø R R E

I

NR. 4 - 1971 - 63. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Kirken i Vedersø

Af Kaj Munk

I århundreder har kirken ligget her og kikket ud over sognet. Og holdt vagt. I den katolske tid har de små kordrenge vimset omkring dens alter, svunget deres røgelseskar og sunget med høje stemmer. Præsterne har messet på latin og løftet fligen af Kristi kjortel, den, vi gemmer oppe i alteret endnu. Og Vedersø sogn har knælet på gulvet og knælet om alteret, og på højtidssdage har de Vejse-folk fået lov til at kysse den helige lap.

Tiderne er skiftet, præsterne med dem, skikkene også; men kirken er blevet, har holdt sig på sin vagt, spejdet ud over sognet. Dernede ligger nu Aabjerg. Der er dobbelt og drukket og sagt mangen drøj ed og kraftig skæmt. Og præsten ved kirken, han har somme tider løftet sin hånd mod det vilde leben dernede, og somme tider har han været med til døblen og drik, og af kraftige karle er han båret hjem til sin præstegård med det blussende hoved dinglende frem og tilbage. Men hvordan præsten end var, om han truede eller korsede sig, så har kirken været den samme og tænkt det samme. Og folket, der kom og gik og kom igen – ja, på en måde har det jo også været det samme – skrøbelige mennesker, der trængte til den gamle kirkes tugt og trøst og også kom og fik den.

Og kirken har ligget og spejdet ud over sognet, set hvor skønt det er.

En dag har de så rejst en mølle.

»Hvad er du for en?« har kirken sagt.

»Jeg er en mølle, sådan bygger de nu mange over det hele land. Jeg skal kværne korn til mel til det daglige brød.«

»Du brænder ikke korn til brænderen, vel?«

»Nej, nej, hvor vil du hen, kirke! Mel til mad, det er min opgave.«

»Det er godt. Velkommen skal du være, mølle. Du pynter på sognet, du er så køn.

Og dagligt brød, det beder vi om i vort fadervor. Det er godt, kan du hjælpe os til at få den bøn opfyldt. For dagligt brød, det er en stor Guds gave. Velkommen skal du være, mølle.«

»Tak.«

Og årene gik, og præsterne skiftede, men befolkningen var den samme, sognet det samme, og kirken den samme, Gudsordet det samme.

Der kom også en skole ved kirkens fod.

»Hvem er så du?« sagde kirken.

»Jeg er da en skole, sådan bygger de mange over det hele land. Jeg skal gøre børn til mennesker. Ved kundskab.«

»Til fromme mennesker?«

»Vist så.«

»Det er godt. Velkommen skal du være, skole. Børnene, det er snart det vigtigste af alt, hvad os betros. Tag dig af dem. Lær dem at begynde dagen med en morgensang og et fadervor og gør dem så til oplyste og forstandige og ihærdige mennesker, så hjælper du mig udmærket, skole.«

»Tak.«

Og årene gik. Og præsterne skiftede. Sognet blev det samme, om end forskel var at se. Nu gik bønderne rankere, børnene pænere, og salmesangen i kirken blev renere, tonen bedre mellem mand og mand. Men kirken var den samme.

En dag rejste de et forsamlingshus.

»Hvem er du,« spurgte kirken.

»Ih, ved du ikke det? Jeg er et forsamlingshus. Sådan bygger de mange over hele landet.«

»Hvad skal du da?«

»Ja – hva' – mig skal de gøre gymnastik i – f. eks.«

»Nå – nå – ja, det er godt nok; hvad så mere?«

»Ja, så – så kan de jo også holde møder og foredrag i mig, forstår du.«

»Foredrag?«

»Ja – sådan – taler – altså.«

»Det får de jo hos mig.«

»Jo, men – det er ikke nok – forstår du.«

»Nå – nå sådan – nå – jeg er ikke mere nok.«

»Næ – vi skal jo også lidt andre ting end sådan lige gå i kirke.«

»Hvad da?«

»Ja, f. eks. de unge – de skal jo mere sig lidt – sådan lidt – bal – ikke sandt?«

»De unge mere sig? De har jo moret sig i de sidste 500 år – uden dig.«

»Ja vist jo – i hjemmene. Men –«

»Nå, hjemmene er måske heller ikke nok?«

»– Jo – jo – d.v.s., tiderne forandrer sig jo.«

»Du er mig lidt fordægtig, du – forsamlingshus; det er, ligesom du skjuler noget for mig – som om du ikke vil være dig selv bekendt. Noget af det, du siger, er godt nok, men noget er jeg rigtignok også meget urolig ved. Jeg kan ikke byde dig velkommen, inden jeg ser, hvad du dur til.«

»Nå – ikke. Der er heller ingen, der har bedt om, at du byder velkommen. Du har ikke mere at sige velkommen over end vi andre. Du glemmer vist, at det hedder ikke sognet længere, men kommunen.«

☆

Kirken tav. Den ventede. Den havde tid til det. Den skal jo ikke dø. Og den så ministre, folketingsmænd, højskolelærere, præster komme og holde foredrag. Og den nikkede: »Det er ikke så tosset endda. Det kan være, det går bedre i folk sådan; at der tales ligesom jævner derovre end hos mig.«

Men den så også andre ting. Den oplevede stjerneklare nætter, der før havde været fulde af tavshed og fred; da havde den ligget stille og talt mildt og dæmpet med alle de døde om dens fod. Nu trænger der eder og rå ord, fuldemandsvræl og vrikkedansmusik over til den; en em af røgtobak

og hed, dårlig luft stod ind over kirkegården.

Og tiderne gik, og præsterne skiftede, og også sognet begyndte at få et nyt ansigt. En dag kom den første bil forbi kirken, og en dag kom telefonen herud. Nu samles folk ikke længere som i gamle dage ved kirkedøren. Der var nu andre samlingssteder og interessantere oplevelser at jage efter.

Men kirken blev den samme. Forsamlingshuset hånede den. »Kan du se, hos mig kommer de unge. Jeg har det, der lokker. Du kan stå der, gammel og umoderne – som det skrummel, du er.«

Kirken blev fåmælt. Men det kunne ske, at en morgen, når forsamlingshuset sov, fordi det havde været fuldt aftenen i forvejen, at da råbte kirken over til Tim eller Staby og spurgte, om de forstod dette her, og hvor de huse stammede fra. Så fortalte Tim kirke den, at de stammede fra Grundtvig. Og Vedersø kirke faldt i dybe tanker. Grundtvig – det kunne den ikke forstå.

En dag stod der et missionshus herude.

»Hvem er nu du?« sagde kirken.

»Jeg er missionshuset. Jeg er kommen, for at de hellige kan komme i mig.«

»Hm! Så – de hellige! jeg troede jo netop, at det var dem, der kom hos mig.«

»Nej, der kommer jo rub og stub. Hvad dur det til? Alle mennesker skal omvendes.«

»Skal de stå på hovedet?« sagde kirken, men fortrød lige med det samme, den havde sagt det, for den hørte forsamlingshuset grine.

»Du er ikke god nok til os,« sagde missionshuset.

»Nå, jeg er heller ikke god nok til jer,« sagde kirken; »hvornår river I mig ned?«

En stjerneklar, vidunderlig stille sommernat kom Jesus gående gennem Hug. Han kom fra guddomsvisitats i Edingburg i Scotland og var gået over Vesterhavet om aftenen.

Nu kom han gående op til kirken. Ingen så ham. Han gik ind og satte sig i en af

stolene. Længe sad han og så op mod alteret. Af og til nikkede han. Han så op på degnestolen. »Der har gamle Larsen stået,« mumlede han. Og han så op på prædikestolen og nikkede. »Og Plesner,« mumlede han igen.

»Og her har kirkefolket siddet i lyst og nød i 600 år og sidder her endnu.« Og pludselig rejste han sig og nikkede til kirken og sagde: »Du er god nok, gamle St. Sebastians kirke, du er god nok endnu.«

Så gik han ud ad døren uden at lukke den op, for det kan han jo. Da han kom ud på kirkegården, stod han atter stille. Længe. Han tænkte på de døde, der sov i gravene, og på de unge og ældre og børnene, der sov i sengene endnu.

Han stod der, omgivet af hele Vedersø sogn i de sidste 1000 år. Så løftede han hænderne og vendte sig langsomt i alle fire retninger ud over sognet med velsignelsens ord.

»- løfte sit åsyn på dig og give dig fred.«

Så sang englens inde i kirken amen, og den gamle kirke sang med.

Så vendte han sig og gik østerpå til andre af sine kirker derinde i landet.

Kaj Munk.

Efterskrift.

Jeg har ladet mig fortælle, at Kaj Munk skrev ovenstående, engang han følte stærk modvilje mod kirken og kirkens lære. Jeg læser ofte ovenstående og tænker på nutiden og på Kaj Munks spådom – kirken består.

Ths. M.

Farvel

måtte vi igen sige til et hold, der nu er blevet til »gamle elever«. Vi tænker tilbage, hvor var der mange gode timer, og hvor blev der mange gode minder.

TAK til alle, der var med i vinteren 1970–71 på højskoleholdet.

På gensyn.

Ths. M.

Luk livets døre op!

*Luk livets døre op! –
Der står en slægt og banker
med lyse, glade sind
og unge, friske tanker.
En drik af nye væld
vil nå os inden kvæld.*

*Bær nattens aske ud
og tænd det tørre brænde,
thi flamme må der til,
før man kan varmen kende.
Vort blus skal sætte skær
og vække fjern og nær!*

*Den tunge mørketro
må vige bort for dagen. –
At døren lukkes op
for liv er hovedsagen. –
Vor frygt og tvivlens bånd
forløses kun ved ånd.*

*Luk livets døre op. –
Luk op for friske tanker. –
En ung og munter slægt
står udenfor og banker. –
Når himlen bringer vind,
går den ad døren ind!*

Ludvig Meinild.

Skal vi have kristne privatskoler

Lærer Kai Høst, Lunderskov, skriver i Jyllands Posten:

Det trænger sig mere og mere på for kristne forældre: Kan vi blive ved med at sende vore børn i de offentlige skoler med god samvittighed? Det har længe været truende med sækulariseringen, der presser sig mere på i dag end nogen sinde. I mange år har man affundet sig med, at vi jo er i samme båd, og de er da døbt næsten allesammen, men hvad nytter det at påberåbe sig det,

når det vitterligt kun er en formssag for en meget stor part af befolkningen, der slet ikke synes at føle sig berørt af anden del af dåbsbefalingen, den lyder sådan:

»... og idet *I lærer dem at holde alt, hvad jeg har befaleet jer...*«, mens man derimod ikke synes at være i tvivl om, at sidste led gælder for alle, uanset om man opfylder andet led eller ej.

Længe har *kristendomsundervisningen* været sorteper i den danske skole dels på grund af kraftige nedskæringer (26 pct. i 1942 og 23 pct. i 1958), og dels på grund af den desværre så alt for almindelige tendens til at ringeagte faget. Den alvorligste ringeagt har faget vel nok været udsat for på baggrund af det manglende tilsyn: ingen eksamen og den formelle ret til at overvåge kristendomsundervisningens ve og vel, som præsten sjældent eller aldrig har benyttet sig af siden 2. verdenskrigs afslutning.

★

Nu ser man så i dagens debat tilløb til, at skoler – i utålmodige venten på kristendomskommissionens udspil – tager sig selv til rette, idet der både i Esbjerg og Helsingør har været forslag fremme om, at kristendomsfaget blev kraftigt nedskåret – fra 12 til 8 timer i hele skoleforløbet. Dermed ville faget overalt være reduceret til et en-timesfag og samtidig være bragt ned på et nyt stade, hvor der – oven i købet med pædagogisk slagkraft – ville kunne startes en ny krig mod faget, nemlig den nok som bekendte fejde mod 1-timesfagene. *Skulle* den kamp gå faget imod, så det blev lempet ind under orientering, så er vi med ét slag uden egentlig undervisning i kristendom ved vore skoler.

Hvad ser man nu? Kristendomskommissionen, der ligesom skaffede sig lidt »image« ved at slippe en bemærkning ud om, at der burde indføres eksamen i faget, lader nu endelig høre fra sig: Kristendomsundervisningen styrkes, læser man så! Hvad mon det dækker over??? Der burde have stået:

Kristendomsundervisningen ud af 1. og 2. klasse!!! Man skulle ikke tro, at det var kristne mennesker, der anno 1971 kan sidde og foreslå sådan noget i fuld alvor. Har de da ingen føling med, hvad det er, der er ved at ske i vort samfund? Hvad nytter det, at man kan få lejlighed til at diskutere faget i de store klasser, hvis børnene inden den tid ikke er opdraget i kristen tro?

★

Det er efterhånden blevet sådan, at de kristendomsfjendske kræfter i hele vort samfund har fået en enorm indflydelse, først og fremmest på den offentlige mening med det resultat, at en meget stor part af folket, der nok for størstepartens vedkommende kan se og vil indrømme det tåbelige i, at børnene nok må undervises og påvirkes til forskellig dårlighed, men endelig ikke kristeligt eller moralsk! – ikke rigtig tør udtrykke deres mening. Har vi da ikke pligt til at advare vore børn mod det, der vil føre dem i ulykke? – Samtidig med at man igen går til angreb på kristendomsundervisningen, bliver det nu lovtvang, at børnene skal undervises i sex(-ual)-lære. Det må være forældres naturlige og selvfølgelig ret at opdrage deres egne børn, men her vil systemet pludselig til at påvirke barnet i en retning, der for masser af forældre vil være mod deres overbevisning. Det er et groft brud på forældre retten og mod, hvad der med rimelighed kaldes en menneskerettighed. – Vi har ret til at nægte militærtjeneste, og vi har ret til at bede vore børn fri fra religionsundervisning (kristendomsundervisning). Men nu skal det altså være tvungen at deltage i en undervisning, der med de bøger, der i dag bruges her og der, i mange tilfælde vil blive undervisning direkte *imod* Guds ord. Men Guds ord skal de helst ikke have!!! Kan man se »komikken«???

★

En fornuftig og rimelig undervisning om seksuallivet givet i pagt med Bibelens ord, så at man samtidig giver oplysning om,

hvad der er ret, og hvad der er forkert, det finder jeg at være i sin orden. – En anden årsag, til at kravet om kristne skoler snart vil rejse sig her som i Sverige, er den, at det offentlige stadig ikke synes at have forstået, at den fortsatte kurs mod større og større skoler er en formastelighed mod alle de forældre (sogne), der ønsker at bevare deres lokale skole, ligesom det er et pædagogisk fejlgreb, idet hele den nære menneskelige kontakt går tabt i »fabriksskolerne«, den mere udbredte anonymitet i disse skoler nødvendiggør en langt højere hærværkskonto, et helt nyt begreb, der først er blevet til, efter at man har frataget lærerne enhver ret til korporlig afstraffelse af eleverne.

I Sverige har undersøgelser godtgjort, at 73 pct. af befolkningen ønsker kristen opdragelse af børnene formidlet af skolerne, men da dette ikke sker, går der nu en rejning over landet af kristne skoler. Der er også spirer til det samme herhjemme. Og den voksende bølge af sex-litteratur, der nu vælter ind over skolerne, vil gøre sit til, at spirerne får næring og vækstmuligheder.

Siden sidst

har vi fejret påsken, og man kan jo ikke helt lade være med at tænke på, hvad vort lands befolkning forbinder med dette ord. Mange har sikkert sat det i forbindelse med påskeliljer, påskeæg, påskeøl, påskeferie, påskemad osv. Men hvad med påskens egentlige budskab, at *Jesus Kristus opstod påskemorgen*.

Pastor Juel Jensen betonede stærkt ordene: »*Gå hen og sig det til*«. Altså et budskab, som vi skal udbrede. – Gjorde vi det?

— — —

Højskoleelevernes tur til Rom blev ligeså vellykket som efterskolens. Kort sagt – en tur de sent vil glemme. Selvfølgelig ville »de ældre« være en smule foran »de unge«, derfor foretog højskolen en udflugt til Na-

poli. Det bedste ved begge ture er for mig at se, at alle kom godt hjem.

Forældredagen blev en stor oplevelse. Omtrent alle forældre havde modtaget indbydelsen, og vi var således over 300 til midt dagen. Programmet løb fint. Udstillingen var imponerende som sædvanlig. Elevunderholdningen så tilpas blanding af spænding og tankevækkende indhold at man forstod lidt af »øjeblikkets« betydning.

Samme fest var afslutningsfest for højskolen – omtales andet sted.

Nyt kursus begyndte 2. april – også dette omtales andet sted.

Påskeferien begyndte som sædvanlig tirsdag aften. Alt stod derefter på gloende pæle, fordi vi allerede onsdag aften skulle modtage et nyt elevhold i form af KFUM og KFUK's idrætsforbunds påskekursus. For de uindviede skal der her fortælles, at dette kursus er et lederkursus, hvor der uddannes ledere til idræt.

Vi havde håndbold og volleyball her, og der var 40 deltagere + 5 børn og 15 unge piger fra Ringkøbing og Hvide Sande, der fungerede som »forsøgskaniner«. Når man selv har været med på disse kursus igennem mange, mange år, var det en oplevelse selv at være vært.

Det gik fint – jeg ville faktisk gerne se mange af dem som elever her – og det gav da også en god ekstraintægt – bare ærgerligt at de ikke tæller med i elevstatistikken – vi kunne godt bruge dem.

Maleren har gjort anretteværelse i stand – ja, det blev som nyt – sådan er der heldigvis glæder imellem.

3. og 4. påskedag var vi til efterskolernes årsmøde på Nyborg Strand. Jeg kan endnu huske den trykkende stemning for blot få år siden. Nu smiler alle – jo, der er medgangsdage, men højskolerne er i stille vand, og jeg må i festglæden tænke på hverdagens krav – 18 årslever.

Det er såtid ude i marken – det er det også for højskolen.

Ths. M.

Forårskursus 1971

Spændende som altid. –

Hvor mange ville vi blive? –

Der blev 14.

Vi takker alle, der har hjulpet med – trukket deres del af læsset i første omgang. Vi håber, at eleverne må opleve 3 dejlige måneder her på skolen imellem en flok unge, der synes, at livet er værd at leve – og opleve på en højskole.

Pensionisthøjskole

Et nyt skud på højskolen har set dagens lys her i Nr. Nissum. Jeg håber, at alle har læst vor fællesannonce her fra Nr. Nissum (Den har været dyr) og læst om denne skole. *Vi byder den velkommen* – og ønsker ledelsen og lærerstab held og lykke i den kommende gerning med befolkningen, der er over »den produktive alder«. –

Det er sikkert et forsømt felt – og der er mange gamle højskoleelever, der efter endt arbejdsindsats vil prøve højskolelivet igen.

Gamle elever, der kommer på skolen, er hjertelig velkommen til at se op til os på bakken. *Ths. M.*

Nye højskoleterminer

Efter mange alvorlige drøftelser i lærerrådet, enedes man om at anbefale nye kursus terminer for højskolen.

Ved et forretningsudvalgsmøde her på skolen blev sagen forelagt og vedtaget. Anmodningen herom er indsendt til ministeriet.

Det vil sige, at arbejdet med at fylde højskolen nu drejer sig om 2 tidspunkter som i gamle dage. Dengang 1. maj og 1. nov. Nu er det 1. sept. og 1. jan.

Vi håber – venter er for stort – at der vil komme tilslutning nok. *Men igen dette. Vi*

kan ikke uden gamle elevers hjælp. Vi må bede jer være velvilligt indstillet og anbefale skolen til unge, der tænker på et højskoleophold.

Husk, at nu er det

1. sept. og 1. jan.

Ths. M.

✧ Højskolepost

Vore møder:

13. maj Vandborg Ths. M.

18. maj Vesterbølle Ths. M.

Elevfesten 1971

Interesserede læsere bedes allerede nu notere datoen.

Det bliver søndag d. 20. juni.

Tak, om I vil komme i stort antal og dermed være med til at gøre dagen til en FESTDAG.

Se annoncen

om lærere og pedel. Skulle der blandt skolens gamle elever være interesserede, hører vi gerne fra jer – eller kender I mennesker, der er interesseret – så hører vi også gerne herom.

Juniorlejr

I næste nr. af bladet vil der fremkomme meddelelse om et 4 dages kursus her på skolen omkring 1. juli. Skulle være for idrætsinteresserede unge og forme sig som et trænerkursus.

3 aftner på trænerkursus

afholdes i april måned for alle interesserede idrætsledere i omegnen. Der deltager ca. 35–40, også på dette felt ville vi gerne være til hjælp og støtte.

25.–26. og 27. juni

er skolen vært for IM skolerens årsmøde.

Adresseforandringer

69-70 Birthe Jakobsen, „Nayland“ 12, Long Rydon Stoke Gabriel, South Devon, England.

69-70 Frk. Jytte Nielsen, Romvej 1, 7620 Lemvig.

68-69 Svend Aage Ulrich, Hærvejen, 7174 Kollemorten.

67-68 – 69-70 Frk. Anna Dalgård, »Elmely«, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.

1967 Frk. Karen Ingeborg Jensen, – Fru Karen Ingeborg Ejsing Nørgård, Resen, 7800 Skive.

Lærere og pedel

1. aug. 1971 søges 1–2 seminarieuddannede lærere, evt. lærerpar, hvor hustruen kan få nedsat timetal. Alsidig timeplan foreligger.

En pedel, der må være interesseret i småreparationer, havearbejde og pasning af hallen, søges til tiltrædelse efter aftale.

Skolens program sendes gerne til interesserede ansøgere.

Skriftlig ansøgning inden 5. maj 1971.

Ths. Mogensen.

Nye højskoleterminer

Efter henvendelse til ministeriet ændres højskolens terminer til følgende:

4 mdr. kursus fra sept.

4 + 5 mdr. kursus fra sept.

5 mdr. kursus fra jan.

Skoleplan og oplysninger sendes gerne.

Telf. (07) 89 10 04.

- 66–67 Frk. Ulla Lyngholm Jakobsen – Fru Ulla Østergård Christensen, Amaliegade 16, 7080 Børkop.
- 66–67 Kristian Jepsen, c/o Jakob Jepsen, Serup, 7790 Hvidbjerg.
- 65–66 Niels Peder Bjærre, Korsvejgård, Birkum, 5280 Fraugde.
- 65–66 Henning Kjeldsen, Tvingsbakken 32, Annisse, 3200 Helsingø.
- 1965 Frk. Ester Slot Jakobsen – Fru Ester Nielsen, Ll. Torp, Linde, 7500 Holstebro.
- 64–65 Preben Kielsgård Nielsen, Sdr. Forbæk, Klim, 9690 Fjerritslev.
- 1963 Frk. Bodil Hansen, Møllegade 109, 8660 Skanderborg.
- 1963 Fru Karen Margrethe Gervig, Toften 213, 5330 Munkebo.
- 62–63 Peder Rasmussen, Simmelkjær, 7451 Sunds.
- 61–62 Henning Krogh Larsen, Bøgegård, Agersnap, 6870 Ølgod.
- 61–62 Vagner Rod, Stærkærvej 3, 8850 Bjerringbro.
- 60–61 Svend Erik Falkesgård Kristensen, Elling-Ejer A/M. 8751 Gjedved.
- 58–59 Niels Tjagvad Madsen, Engbæk, Linde, 7500 Holstebro.
- 1958 Økonomaassistent frk. Inger Christensen – fru Inger Jørgensen, Hougårdsvej 56, 1. th., 8220 Brabrand.
- 56–57 Erik Th. Nielsen, Hvirp, 7884 Fuur.
- 56–57 Erik Th. Nielsen, Hvirp, 7884 Fur.
- 1956 Fru Edith Jensen, Gedved Østergård, 8751 Gedved.
- 55–56 Lærer Aage Langgård, Rugskellet 7, 9640 Farsø.
- 1955 Fru Inge Hedegård, Humlehusene 82, 2620 Albertslund.
- 1933 Frk. Marie Vestergård Nielsen, Kong Georgsvej 28, 1., 2000 Frederiksberg.
- 1930 Fru Birgitte Andersen, »Solhjem«, Gudum, 7620 Lemvig.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. — Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BODILKJÆR STRUER 23364

A 05

FREDERIKSBORG ALLE 22
STATENS PED. STUDIESAMLING
FR. J. KRISTENSEN